

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 9Csp/49/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518203996
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vojteková Fejérová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3518203996.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Andreou Vojtekovou Fejérovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z. H., S.. U. XX.XX.XXXX, M. V. N., A. XXX/XX, o zaplatenie sumy 299,96 Eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanému súd voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 299,96 Eur, 17,9% ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 13.12.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 13.12.2018 do zaplatenia a zaplatenia trov konania. Uviedol, že žalovaný Žiadosťou zo dňa 18.11.2015 požiadal právneho predchodcu žalobcu Sberbank, a.s., o uzatvorenie Rámcovej zmluvy o bežnom účte s programom služieb môjÚČEActive2. V Žiadosti žalovaný uviedol, že bol informovaný o tom, že Rámcová zmluva sa bude riadiť Všeobecnými obchodnými podmienkami. Na základe tejto Žiadosti následne žalobca a žalovaný uzatvorili 18.11.2015 Rámcovú zmluvu o bežnom účte s programom služieb môjÚČEActive2 (ďalej Zmluva). Zmluvný vzťah sa riadi zmluvnými dojednaniami uvedenými v súvisiacej dokumentácii. V bode 10.2. Zmluvy bola upravená možnosť jednostranne meniť Obchodné podmienky, VOP a Sadzobník poplatkov zo strany banky. V bode 10.6. Zmluvy žalovaný potvrdil prevzatie Rámcovej zmluvy a v bode 8.1. Zmluvy potvrdil, že dokumenty prevzal. Na základe Zmluvy žalobca, resp. jeho právny predchodca zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet E. V. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a poskytoval žalovanému služby súvisiace s vedením účtu (najmä zúčtovanie hotovostných a bezhotovostných platieb, elektronické bankovníctvo, vedenie a vydanie debetnej platobnej karty) s možnosťou poskytnutia úverového rámca k účtu formou povoleného prečerpania, ktorú žalovaný nevyužil. V zmysle bodu 1.1. Zmluvy viedol žalobca účet pre žalovaného za odplatu. V zmysle bodu 5.3. bol žalovaný povinný platiť poplatok vo výške podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Poplatok bol účtovaný na ťarchu bežného účtu, o čom bol žalovaný informovaný výpisom z účtu. Kreditné úročenie bolo upravené v bodoch 5.1. a 5.2. Zmluvy. Žalovaný bol povinný na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a podobne. Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. V zmysle § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. V zmysle čl. I.I. Zmluvy je prekročenie automaticky vykonané prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje klientovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho bežného účtu vedeného bankou alebo nad rámec disponibilného zostatku úverového rámca. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu

počíta Obchodný zákonník i zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný bol o svojom prekročení a úrokovej sadzbe úročenia informovaný tým, že žalobca zverejnil VOP a Sadzobník poplatkov na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, všetky relevantné dokumenty sú dostupné na každej pobočke banky a žalovaný bol o svojom prekročení na účte informovaný aj výpismi z účtu. Úročenie prekročenia riadnym úrokom vychádza z § 2 písm. f/ a § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch. Sadzba úroku platná pre prekročenie je 17,9% ročne, pričom vyplýva z bodu 4.2. Zmluvy v spojení s VOP, čl. 3.11 písm. c/, g/, h/. Úročenie prekročenia úrokom z omeškania vychádza z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. 3.12. písm. a/, b/ a čl. 3.3. Zmluvy. Podľa čl. 3.13 bol žalovaný povinný platiť banke aj poplatky za bankové služby a iné poplatky a odplaty podľa Sadzobníka poplatkov platného v deň poskytnutia služby alebo uskutočnenia spoplatneného úkonu.

2. Platobným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 12.06.2019 č.k. 9Csp/49/2018-70 v spojení s Opravným uznesením zo dňa 29.10.2019 č.k. 9Csp/49/2018-94 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Proti Platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. V ňom uviedol, že nárok žalobcu neuznáva. Uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol záväzkový vzťah zo zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby k bežnému účtu, na základe ktorej bolo žalovanému ponúknuté povolené prečerpanie na bežnom účte, čo žalovaný odmietol. Zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, a to napriek tomu, že bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka a je absolútnym obchodom. Žalobca sa stal právnym nástupcom veriteľa Sberbank Slovensko, a.s., stal sa následne správcom účtu. Podľa bodu 3.11.5 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu banka môže odstúpiť od zmluvy o bežnom účte v prípade, ak klient podstatne poruší zmluvné povinnosti alebo povinnosti ustanovené platnými právnymi predpismi. Za podstatné porušenie povinností sa považuje o.i. i to, že bežný účet je v nepovolenom prečerpaní a klient v bankou stanovenej lehote nepovolené prečerpanie nevyrovnal. Koncom roku 2017 mal žalovaný na účte nulový disponibilný zostatok. Zúčtovaním poplatkov a úrokov sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania, teda toto vzniklo súčtom poplatkov a úrokov, ktoré si žalobca na tomto účte uplatnil. Výzvy žalobcu na vyrovnanie debetu neboli žalovanému doručené. Tento stav bol dôvodom k odstúpeniu žalobcu od zmluvy a bežný účet žalovaného zrušil, čím mu znemožnil prístup na internetbanking, kde boli uložené všetky pohyby a výpisy k účtu. Preto žalovaný osobne navštívil pobočku banky so žiadosťou o vyhotovenie výpisov, čo mu bolo odmietnuté so slovami, že už to nie je možné. Vrchný Krajský súd v Karlsruhe v konaní 17 U 192/10 potvrdil, že pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované a vykonávané vo vlastnom záujme dodávateľa. To isté platí aj pre poplatky za upomienky, prípadne výzvy. Ani v týchto prípadoch žalobca nemá na ne žiadny právny nárok. Okrem toho poplatky nemožno úročiť, nakoľko sa nejedná o istinu, pri ktorej úroky predstavujú odmenu za poskytnutie tejto sumy. Ak bankové poplatky nie sú platené, možno iba vyzvať na ich zaplatenie a v prípade, že nie sú spoplatnené, uplatniť nárok na úroky z omeškania. Úroky sú príslušenstvom pohľadávky, ktoré súvisí s poskytovaním úverov, a preto úročenie poplatkov z omeškania nemá oporu ani v ustanoveniach, na ktoré odkazuje žalobca v uzavretej zmluve a je rovnako aj v rozpore s účelnosťou poskytnutého produktu vo vzťahu k predmetnej zmluve. Zmluva aj VOP boli pripravené bez možnosti žalovaného meniť obsah a text zmluvy. Ide o klasickú typovú zmluvu. Skryté prenesenie dôkazného bremena vo veci oboznámenia sa s obchodnými podmienkami je ďalšou neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Paušálne stanovené poplatky za upomienky sú v rozpore so skutočne vynaloženými nákladmi dodávateľa. Paušálne určená suma poplatku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný v tomto smere poukázal na Rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 9Co/430/2014 zo dňa 25.09.2014. Prehlásenie žalovaného ako spotrebiteľa, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke, je pre ňu obsahovo nepostačujúce, aby mohla vyhlásiť, že nie je takou osobou a zároveň preveriť a skontaktovať neexistenciu či existenciu jej osobitného vzťahu k banke, čo je v zmysle § 35 zákona o bankách povinnosťou banky a nie spotrebiteľa. Táto podmienka je neprijateľná. Pokiaľ ide o rozhodcovskú doložku, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

4. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 29.10.2019 č.k. 9Csp/49/2018-95 bol Platobný rozkaz zrušený.

5. Z vyjadrenia žalobcu k odporu vyplýva, že žalovaný bol povinný na svojom účte udržiavať dostatok finančných prostriedkov na zúčtovanie platobných príkazov, inkás, poplatkov a podobne. Poukázal na bod 1.1, a čl. 3.3. VOP a § 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, čl. 4.3 Zmluvy. Poukázal tiež na úpravu zmluvného vzťahu formou Všeobecných

obchodných podmienok, s ktorými žalovaný súhlasil, na § 273 Obchodného zákonníka, ktorý takúto možnosť pripúšťa a rozhodnutie SD EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Z. M., podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. Ak žalovaný s podmienkami nesúhlasil, nemusel zmluvu podpísať. Poukázal v tejto súvislosti na Rozsudok Krajského súdu Košice 5Co/190/2018, 5Co/241/2018, 3Co/235/2018, Krajského súdu Nitra 5Co/197/2018, Krajského súdu Prešov 23Co/130/2017. Aj z hľadiska formy nie je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil (Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica 43Co/37/2018). Poplatok za vystavenie upomienky je v bankovej praxi bežne účtovaným poplatkom. Pri posúdení výšky poplatku nemožno vychádzať iba z reálnych nákladov spojených s daným úkonom, úlohou upomienky je zabezpečiť, aby bol dlžník motivovaný splniť konkrétny záväzok riadne a včas (Rozsudok Krajského súdu v Plzni 25Co/60/2013). Nie je rozhodujúce, či veriteľ poskytol dlžníkovi určité protiplnenie alebo či predmetný poplatok pokrýva aj náklady na vnútornú činnosť veriteľa. Poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú bežnú časť ceny úveru, na ktorú sa v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevzťahuje súdny prieskum jej primeranosti (Nález ÚS ČR zo dňa 10.04.2014 sp. zn. III.ÚS 3725/2013). Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nenúti žalovaného, aby spory riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, je právom žalovaného podať návrh na príslušnom všeobecnom súde a teda nejedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku (Uznesenie Krajského súdu Košice 11Co/71/2018). Zmluva teda neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky.

6. Žalovaný oznámil súdu dňa 08.10.2020, že žalobcovi uhradil sumu 299,96 Eur. K späťvzatiu žaloby v časti istiny do dňa rozhodnutia súdu nedošlo (pozn. v čase vyhotovovania rozsudku už bolo súdu späťvzatie doručené).

7. Súd vykonal dokazovanie žalobou s prílohami, v rámci nich uzatvorenou Rámcovou zmluvou XXXXXXXXXXXX o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvou o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, výpismi z účtu žalovaného, odporom proti platobnému rozkazu a písomnými vyjadreniami strán.

8. Ako vyplýva z dokladov predložených žalobcom, medzi právnym predchodcom žalobcu Sberbank Slovensko, a.s., a žalovaným ako klientom došlo dňa 18.11.2015 k uzatvoreniu Rámcovej zmluvy XXXXXXXXXXXX o bežnom účte s programom služieb môjÚČETactive2 a zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Podľa tejto zmluvy mal právny predchodca žalobcu otvoriť a pre žalovaného viesť bežný účet s programom služieb môjÚČETactive2 a za odplatu poskytovať platobné a bankové služby v rozsahu podľa bodu 1.2. tejto Zmluvy. Obsah a podmienky Programu služieb sú podľa čl. 1.2 uvedené v obchodných podmienkach programov služieb k bežným účtom. Opis a podmienky poskytovania produktov a služieb mali byť bližšie uvedené v osobitných Obchodných podmienkach pre poskytovanie jednotlivých služieb, vo Všeobecných obchodných podmienkach a na internetovej stránke právneho predchodcu žalobcu. Podľa čl. 4.1. Zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal po splnení podmienok uvedených v tejto Zmluve a v Obchodných podmienkach poskytnúť žalovanému úver formou Povoleného prečerpania na bežnom účte až do výšky schváleného úverového rámca a žalovaný sa zaviazal, že peňažné prostriedky čerpané z tohto úverového rámca a z prekročenia vráti právnenému predchodcovi žalobcu spolu s príslušenstvom. Úver bol charakterizovaný ako bezúčelový spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania s možnosťou prekročenia na bežnom účte s priebežným čerpaním a splácaním, maximálny úverový rámec bol 5.000,-Eur. K čerpaniu mohlo dôjsť priebežne a opakovane, vždy do výšky disponibilného zostatku úverového rámca. Čerpanie sa uskutočňuje okamihom čerpania peňažných prostriedkov z bežného účtu žalovaného v čiastke prevyšujúcej kreditný zostatok na tomto účte. Konečný deň splatnosti bol na požiadanie právneho predchodcu žalobcu, v deň odstúpenia od Zmluvy, v posledný deň výpovednej lehoty v prípade ukončenia Rámcovej zmluvy výpovedou. Úroková sadzba bola variabilná, v čase uzavretia zmluvy 17,9%. Úroky boli splatné mesačne k poslednému dňu v mesiaci. Poplatok podľa Sadzobníka za poskytnutie úveru banka neúčtovala, poplatok za každú upomienku bol vo výške 12,50 Eur. Úroková sadzba prekročenia bola plus mínus 5,05% ročne v čase uzavretia zmluvy. Táto mohla byť menená. V čl. 4.3 bolo dohodnuté, že úverový rámec nesmie žalovaný prečerpať, avšak v dôsledku zúčtovania úrokov a poplatkov alebo v dôsledku nezaplatenia rozdielu pri znížení úverového rámca mohlo na bežnom účte žalovaného dôjsť k prekročeniu, o čom mal byť žalovaný informovaný vo výpise.

9. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o bežnom účte (§ 708).

10. Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

11. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

12. Je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu absolútneho obchodného záväzkového vzťahu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný je fyzickou osobou, ktorá nepodniká, bolo potrebné túto zmluvu posúdiť aj z pohľadu spotrebiteľského práva.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Ako vyplýva z podanej žaloby, suma 299,96 Eur, ktorú žalobca požaduje, predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Pokiaľ ide o právnu povahu tzv. debetného zostatku na účte, poukazuje žalobca na § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z., teda na tzv. prekročenie. Súd rovnako dospel k záveru, že v danom prípade sa nejedná o tzv. povolené prečerpanie, ale o tzv. nepovolené prečerpanie, resp. prekročenie.

16. Podľa § 2 písm. e/, f/ zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa a prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

17. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že v prípade povoleného prečerpania ide o formu spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na účte na rozdiel od prekročenia, pri ktorom k prijatiu peňazí dochádza automaticky. Z tabuľky, ktorú žalobca v žalobe uviedol, nie je jednoznačne zrejmé, o aké kreditné a debetné položky sa jednalo a čo si má súd pod pojmami call loans CR (vypovedateľná alebo okamžite splatná pôžička - zrejme kreditná?), call loans DR (vypovedateľná alebo okamžite splatná pôžička - zrejme debetná?) predstavovať. V konečnom dôsledku však sám žalobca v žalobe konštatuje, že napriek možnosti žalovaného čerpať úver v rámci poskytnutého úverového rámca k predmetnému účtu formou povoleného prečerpania zo strany žalovaného nedošlo! V prípade uplatneného nároku tak ide o tzv. nepovolený debet na bežnom účte, resp. prekročenie, ktorý vznikol tak, ako to uvádza žalovaný vo svojom odpore, teda zúčtovaním všetkých poplatkov, upomienok a podobne. Toto napokon vyplýva aj z výpisov z účtu žalovaného, podľa ktorých boli žalovanému účtované rôzne druhy poplatkov, napríklad poplatok poistenia. Z výpisov vyplýva, že ku dňu 18.11.2015 bol stav účtu žalovaného 0,-Eur. V tento deň následne začali platby a dňa 18.11.2015 bola pripísaná na účet žalovaného suma 13.200,-Eur označená ako úver, pričom pre povolené prečerpanie bola výška úverového rámca iba 5.000,-Eur. Z výpisu nie je zrejmé, kto úver poskytol a za akých podmienok. Toto sa napokon opakuje aj v ďalších výpisoch. Súd teda požadovaný nárok žalobcu posúdil ako prekročenie, ktoré sa malo podľa žaloby spravovať čl. 3.3. písm. a/ a b/ Všeobecných obchodných podmienok. Samotnú istinu žalovaný uhradil, teda v tejto časti by i tak v súčasnosti už žalobca nemohol byť úspešný. Do rozhodnutia súdu nebolo súdu doručené späťvzatie žaloby v časti istiny. I tak však možno konštatovať, že samotná dôvodnosť uplatneného nároku na tzv. nepovolené prečerpanie podľa názoru súdu nie je opodstatnená, nakoľko takýto nárok

nie je v súlade s právom. Povinnosťou klienta banky je zabezpečiť, aby zostatok bežného účtu neklesol pod výšku minimálneho zostatku. Banka pritom môže odmietnuť vykonať platby, v dôsledku ktorých by sa tak stalo. Je teda výlučne vecou banky, či poskytne klientovi s nedostatočným zostatkom na účte prostriedky na svoju ťarchu. Nepovolené prečerpanie je tak výlučne na vôli veriteľa. Nejedná sa o formu úverovej zmluvy (využitie úveru v rámci povoleného prečerpania popiera sám žalobca), pretože tu chýba vôľa dlžníka čerpať úver. Ak má dlžník povinnosť "neklesnúť" so zostatkom účtu pod minimálny zostatok (čl. 3.1 písm. e/ Všeobecných obchodných podmienok), neobstojí pritom súčasne jeho právo na čerpanie prostriedkov pod tento minimálny zostatok. Nepovolené prečerpanie, ktoré už svojím názvom vyjadruje skôr protiprávny stav než zmluvné dojednanie, preto súd posúdil ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 Občianskeho zákonníka), z ktorej aj následne uplatnené právo na úrok nemožno veriteľovi priznať. V tomto smere súd poukazuje napríklad na Rozsudok Krajského súdu Trenčín vo veci vedenej pod sp. zn. 19Co/130/2019, ktorá sa týkala neprijateľnosti obdobnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy v prípade inej banky. Následne tak neobstojí ani tvrdenie žalobcu, že mu z tejto sumy patrí úrok. Úrok, tak ako ho žalobca požaduje priznať, by mu patril v prípade tzv. povoleného prečerpania, o ktorom však sám žalobca tvrdí, že k nemu nedošlo. Súd preto žalobu i v tejto časti zamietol.

18. Pokiaľ ide o priznanie úroku z omeškania, keďže súd konštatoval nedôvodnosť podanej žaloby v časti istiny, nie je možné žalobcovi z takéhoto nároku priznať úrok z omeškania. Preto i v tejto časti bola žaloba zamietnutá.

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Žalovaný mal vo veci plný úspech, a preto mu súd v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. priznal právo na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. Odvolanie spolu s prílohami je potrebné podať v toľkých vyhotoveniach, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a ďalšie vyhotovenia mohli byť doručené ostatným stranám sporu (dvojmo).

V odvolaní je potrebné uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (uviesť spisovú značku) čo sa odvolaním sleduje. Odvolanie musí byť podpísané.

V odvolaní sa tiež uvedie, proti ktorému rozhodnutiu súdu odvolanie smeruje (uviesť dátum jeho vydania a číslo konania uvedené na prvej strane rozhodnutia v pravom hornom rohu), v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh- zmeny rozhodnutia, zrušenia rozhodnutia).

V prípade nesplnenia povinnosti uloženej rozsudkom, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitných právnych predpisov.